

Projektbeskrivelse

Øen på Mozart Plads

Øen på Mozart Plads består af fem store fotografier, der vises på metrohegnet omkring Mozart Plads, en publikation med tekst og billeder, en oplæsning og et foredrag.

Fotografierne, som hver måler 2,5 x 3 meter, fordeles på 24 meter hegn. De oplæbes på plader og coates, så de kan tåle at være ude i hele perioden. De fem billeder udvælges ud af en serie på 13 værker. De sort/hvide fotografier forestiller gavlene på de karrébygninger, der er karakteristiske for området. De vil hænge på hegnet i 6 – 8 måneder fra januar 2019.

Publikationen bliver som avis i tabloidformat. Den vil bestå af den fulde series 13 fotografier, forfatter Peder Frederik Jensens tekster og et essay om alment boligbyggeri i Sydhavnen af Jannie Rosenberg Bendsen, Post.doc., cand. mag. PhD i arkitektur på Århus Universitet. Avisen vil blive distribueret ud til lokale erhvervsdrivende og bydeles institutioner deriblandt Karens Minde Kulturhus, Ellebjerg Skole og Beboerhuset på Den Røde Plads.

Der afholdes fernisering for fotografierne og reception for publikationen fredag d. 8. marts 2019 i den nystartede kunstboghandel Fragment på Mozart Plads, som ligger tæt ved ophængingen af de fem fotografier. Samme aften vil man kunne opleve Peder Frederik Jensen læse sine tekster op og høre Jannie Rosenberg Bendsen fortælle historien om disse karrébygninger i en større kontekst med fokus på den danske tradition med alment boligbyggeri i det 20. århundrede.

Om fotografierne:

Fotografierne er optaget i mit nærmiljø, nærmere bestemt det der er kendt som det gamle Sydhavn. Beboelseskvarteret kaldes også for "Øen" da det er lukket inde mellem de store indfaldsveje P. Knudsens Gade mod nord og Sydhavngade mod øst, samt Kastrupbanen mod sydvest.

De er fotograferet med et objektiv til mit kamera, der ofte bruges, når man fotograferer arkitektur. Objektivet kan rette linjerne i bygningerne op, så de står lodret og dermed ikke "falder ind i billedet". Effekten giver billederne en grafisk kvalitet, der medvirker til at opløse motivet, så fokus mere bliver på formen. For at skærpe det fokus har jeg valgt at fotografere i sort/hvid, uden mennesker og på gråvejrsgade, der giver et ensartet og neutralt lys. Jeg kan godt lide, de takker og spidser som bygningerne tegner mod himlen. Og jeg kan godt lide repetitionen af motivet, med de variationer der er indenfor rammen. Jeg anser de sort/hvide fotografier som et sidespor i mit kunstneriske virke. Jeg fotograferer som oftest i farve og arbejder med hverdagens objekter i opstillinger, der leger med vores forestillingsevne.

Om teksterne

Forfatter Peder Frederik Jensen har skrevet 13 små tekststykker til værkerne. I de dialogbårne tekststykker forestiller Peder Frederik sig, hvem der kunne bo i husene. Og skaber altså en slags indirekte portræt af Sydhavnens beboere.

Serien blev vist i sin helhed på 13 fotografier i det nu nedlagt udstillingssted RØM i 2017. Her var hvert værk 100 x 78 cm.

Sydhavnen er, som det er sket med mange andre områder i København, under forvandling. Fra at være et arbejderkvarter med mange på overførselsindkomst, flytter nu et nyere mere velhavende segment til bydelen. Derfor vil den stemning og ånd, der er i området også ændre sig. Mit ærinde er ikke at romantisere omkring det. Men som med al fotografi af mennesker og arkitektur vil fotografierne stå tilbage som vidnesbyrd om en tid, der var engang.

Med denne videreudvikling af Øen kommer jeg tættere på borgerne i Sydhavnen. De vil hver dag gå og cykle forbi de monumentale fotografier og de vil støde på avisen, når de bruger områdets institutioner. Udover at de forhåbentlig vil synes om billedernes kunstneriske kvaliteter, håber jeg også, at de vil føle en stolthed over at bo i disse enkle og stærke huse. Peder Frederik Jensen og Jannie Rosenberg Bendsen kan som henholdsvis forfatter og forsker tage afsæt i og udfolde projektet med ord. Endelig kan hele projektet ses som en hyldest til en tanke, om et samfund der står sammen, hvor man løfter de svagest, og tror på at æstetik er vigtigt for vores daglige liv.

Jørgen Leth udtrykker det så fint fornylig i Politiken (27/10-18), da han bliver spurgt om, hvad der gør ham stolt over København:

”Jeg har en stor svaghed for de sociale boligbyggerier fra 40’erne og 50’erne. De er smukke og har holdt sig godt. Jeg kan ikke sætte nogen præcise gader på, men jeg tænker altid på det, når jeg ser det, fordi det er fra en tid med store drømme om, hvordan vi kunne leve. Det er socialdemokratisk, da det var bedst. Det er en replik til tidens nød og uorden. Jeg bliver stolt af det og tænker på det med en vis bevægelse. Det er drømmen om et liv, der hænger sammen”.

Jakob Hunosøe 2018